

dre Summer, naar man ved en saadan aarlig Afgift paa Brændevinshandelen i væsentlig Grad vilde indskrænke Forbruget. Med disse Forhøielse kan man kun monopolisere Brændevinsudsalget, saaledes at kun de nu bestaaende Udsalg kunne vedblive at bestaa; thi disse skulle ikke svare de første 500 Kroner, de skulle kun svare den aarlige Afgift, og de have desuden nu saa fast Fod paa Færøerne, at for deres Bedkommende vilde det i alt Fald ikke kunne medføre Tab, men nogen Binding at vedblive at forhandle Brændevin. Men det vilde faktisk være et Forbud imod Oprættelsen af andre Brændevinshandler end de allerede nu bestaaende, og dette vilde man paa ingen Maade gaa med til. Et Bevis herfor er den Skræk, der overfalder Kjøbmændene med Hensyn til deres Filialer, idet de saa godt som Alle pibestlittelig nedlagde dem. Kjøbmændene paa Sudey lode sig dog ikke forkræfte, men for at komme dem til Rids — hvilket ogsaa, saa vidt jeg erindrer, fremgaar af Motiverne, men i alt Fald fremgaar det af Lagthingets Forhandlinger — er det, at man vil have denne store Forhøielse for ogsaa at tvinge dem til at nedlægge deres Filialer, og saaledes indskrænke, hvad Amtmanden oplyste vilde blive Tilfældet — Brændevinshandelen til ca. 11 Klæder paa Færøerne, medens de tidligere, førend Kjøbmændene indlevede deres Privilegier for Filialernes Bedkommende, vare naaede op til et Antal af 28. Sigeledes har man heller ikke kunnet gaa med til en Forhøielse af Udsalgsafgiften, fordi det forekom Udvalget at være aldeles hensigtsløst at gjøre det, da der ingenfinde paa Færøerne er løst mere end en eneste Bevilling til Udsalgsafgift af Brændevin, og denne Udsalgsafgift paa ingen Maade kan bevise — og det er heller ikke engang blevet paa- staaet — at være bleven misbrugt. Endvidere kunde man ikke indlade sig paa Forslagets Bestemmelse i Slutningen af § 1 om, at der skulde tilkomme Substitutionsretten en særlig Bevillingsret til Oprættelsen af Brændevinshandler i Bygder, hvor der ikke før havde været Brændevinshandler, endog imod Kommuneformandskabets Indstilling. Udvalgets Flertal har tværtimod ifjor søgt den vigtigste Garanti for, at der blev handlet forsvarligt i denne Sag, deri, at der blev givet Kommuneformandskabet en væsentlig Indflydelse derpaa, og dette var ogsaa tilfældet ved et af vore Forslag. Fremdeles har man paa ingen Maade kunnet gaa ind paa den af mig omtalte Bestemmelse i § 4 om, at $\frac{3}{4}$ Pot skulde være det mindste Kvantum, der maatte sælges paa Færøerne, idet man ikke har kunnet skjønne, at der var nogen Grund til at tvinge den fattige Mand eller Arbejder, naar han søgte sig trengende til en Styrkelse af denne Bestaafenhed, til at skulle kjøbe $\frac{3}{4}$ Pot eller 3 Pægle Brændevin, i Stedet for, at han muligvis ellers meget godt kunde nøies med en Pægl. Sa, selv om det var en hel Waads

Mandskab, saa var det jo tænkeligt, at dette vilde kunne nøies med $\frac{1}{2}$ Pot, og imedens denne halve Pot ikke vilde kunne gjøre Mandskabet nogen Skade, vilde de $\frac{3}{4}$ Pot maaske kunne gjøre den Skade i Henseende til at blive drukken. Denne Bestemmelse forekom Flertallet at være særlig vigtig og utilraadelig. Jeg har nu i alt Væsentligt antydet denne Sags Stilling ifjor, og dette er den eneste Hensigt, jeg har havt. Jeg skjønner meget vel, at Detailspørgsmaalene, da dette er en første Behandling, ikke med nogen Nøiagtighed ville kunne komme til deres fulde Ret i dette Dieblit. Jeg kunde ønske at høre den høitærede Minister udtale sig om, hvorvidt han kunde være tilbøielig til at underhandle paa det i Betænkningen fra ifjor givne Grundlag for Omændring af denne Lov, thi det forekommer mig at stille sig saaledes, at det vilde være principielt ganske urimeligt af Rigsdagen at gaa til en saa yderlig og aldeles særlig Bestemmelse som den, dette Lovforslag efter Ministerens Affattelse indeholder. Derfor den ærede Minister ser sig i Stand til at forhandle paa dette Grundlag, forekommer det mig, at der er god Grund for Thinget til, gaaende ud fra, hvad der allerede foreligger, at lade denne Sag gaa videre til anden fortsat Behandling, hvorimod min Stilling til Lovforslaget lige som ogsaa Flertallets i Udvalget fra ifjor vil blive en hel forskellig, dersom den høitærede Minister skulde ville fastholde Lagthingets i Motiverne indeholdte Udtalelse om en saa godt som uforandret Vedtagelse. Jeg skal nu afvente, hvad der yderligere vil fremkomme i denne Sag.

Bagger: Jeg er i den uheldige Situation at være nødt til at trætte det høie Thing nogle saa Dieblitte ved nogle Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag, idet jeg nemlig ifjor havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, som dette Thing dengang nedsatte til nærmere Forøvelse af det da foreliggende Lovforslag, der, som allerede udviklet af den foregaaende ærede Taler, er aldeles enslydende med det nu foreliggende Forslag. Det maa derfor maaske være mig tilladt ganske kort at antyde for Thingets ærede Medlemmer det Resultat, som Mindretallet i det da nedsatte Udvalg kom til. Dette Mindretal bestod af det ærede Medlem for Færøerne (Bærentzen), som endnu sidder i denne Forsamling, det ærede daværende Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Sybye) og mig. Vi kom til det Resultat, at Forslagets Bestemmelser — saaledes udtrykte vi det i Betænkningen — som Udtryk for den særøiste Repræsentations Ønsker meget vel egnede sig til Vedtagelse af Rigsdagen, og vi udtalte tilige — dette var navnlig begrundet ved de Udtryk, som Flertallet havde ladet indflyde i Betænkningen — at disse Bestemmelser formentlig ikke i nogen Henseende indeholdt Brud paa Grundsaetninger, som Lovgivningsmagten ikke vilde fra-